

Mossèn Barat: “Avui en dia Santa Maria sols serveix per grans funerals i per Les Santes”

Entrevista amb el rector de la Basílica, en l'any del seu Mil·lenari

Mossèn Barat, a punt de complir 75 anys, ja en fa 10 que va arribar a Mataró per fer de rector de Santa Maria. La parròquia amb més història i més carismàtica de la ciutat, situat al cor de la ciutat i mare de les altres esglésies i parròquies de la ciutat el té de màxim responsable. Enguany, Santa Maria celebra el Mil·lenari sense estar restaurada i amb una evident crisi de fidels. Mossèn Barat, però, és optimista per naturalesa.

UNA ENTREVISTA DE CUGAT COMAS I FOTOS DE XÈNIA SOLA

Enguany se celebra el Mil·lenari de Santa Maria. Com l'encara?

L'encarem bé perquè és important. Hi ha ben poques institucions que arribin als 1000 anys i això és un fet important per tot Mataró, per tota la parròquia, per tot el poble.

Com se celebrarà?

El programa d'actes encara no està tancat. Hi ha coses que podem avançar com que el 25 de març és el dia del Mil·lenari. Consta en un document de 1008 que per

aquí hi havia un grup de cristians, el que no vol dir que s'hi comencés el culte, perquè sembla que la religió cristiana va arribar a Catalunya a través de Sant Pau. Però ens consta del 1008 que hi havia una església. Hi ha molta gent que celebra mil·lenaris de forma inexacta, 15 anys amunt 15 anys avall, però no ho tenen per escrit, Mataró. i això ho devem al Museu Arxiu, ha volgut ser exacta amb el que, encara que el 25 de març sigui un dia feiner, començarem la celebració a les vuit del vespre, amb tota la rellevància

que sigui possible. Intentarem que vingui el Cardenal, o el Bisbe, i que sigui una festa quasi com la de Les Santes però sense la Missa. Hi volem donar importància convidant tots els capellans fills de Mataró. Es farà a Santa Maria però no és una celebració nostra, de tota l'església de Mataró. Convidarem totes les altres parròquies, els rectors a concelebrar, tots els fills del poble de Mataró i també tots els capellans que han passat per aquí i són vius des de rectors, vicaris... serà emotiu perquè serà el record de molts anys. A partir d'aquí farem actes com exposicions, concerts, conferències.

El Mil·lenari se celebrarà sense la Basílica en les millors condicions. Per què?

Perquè ha estat impossible restaurar res per motius econòmics. Jo no em canso de repetir que la Parròquia de Santa Maria és molt pobre, de les més pobres de Mataró, això la gent no s'ho creu. Aquí ve molt poca gent i costa més mantenir el mort que és tota la Basílica. Sempre anem penjats de diners i encara que no

CONTINUA A LA PÀGINA SEGUENT

'Si no conservem Santa Maria, es perdrà'

CONTINUA DE LA PÀGINA ANTERIOR

hi anéssim, nosaltres no podem pagar una obra que té un pressupost de més de 800 milions de pessetes. Sols no ho podem fer, ho haurem de fer amb ajuda i acords per part de diferents administracions, empreses.

Anem aquí doncs, qui s'hi involucra i qui fa el suec?

Jo crec que tothom s'hi involucra una mica però no acaba ningú de dir que sí. Per exemple, la Generalitat, jo he parlat amb el President Pujol i amb tots els consellers de cultura que hi ha hagut en els últims deu anys. Això depèn de cultura, hem de defensar Santa Maria com a patrimoni cultural de Mataró, tenim una Basílica que molts voldrien. Tenim una Capella dels Dolors que no té comparació, no n'hi ha cap més d'aquesta categoria a l'estat. Tenim el Sagrament, un monument del Modernisme, o el retaule del Roser, un dels tres de categoria de Catalunya del seu estil. Tenim tota una colla de coses a conservar, i si no ho conservem es perdrà. Qui s'hauria d'involucrar? La Generalitat. La Generalitat sempre diu que sí però mai ho posa per escrit, sempre diu que sí però mai ho concreta. Com a gran cosa, aquest darrer govern i l'actual conseller s'han compromès a que si les obres costen 800 milions de pessetes, la Generalitat en pagava la meitat. Això està molt bé, que s'hi involucri, però Mataró és ara el que ha de col·laborar. Però la Generalitat encara ha de signar. Tot és de paraula.

I l'altra meitat qui l'ha de pagar?

La Caixa Laietana en pagarà una part, l'Ajuntament també està compromès i ara falten altres empreses que potser no poden donar 100 milions, però sí deu. Jo sóc partidari de dir que si no comencem aviat la gent no s'hi implicarà. Si la Generalitat signa el conveni, l'Ajuntament també s'hi involucrarà i podrem començar amb gran part de les obres. Hem de començar i de fet una cosa molt petita ja tira endavant i és que la Generalitat cobra de totes les caixes una part de diners i de la Caixa de Terrassa en destinaran 50.000 euros als que l'Ajuntament ha afegit 40.000 més, això ja ho vam signar i és un primer pas a destacar.

Quines obres d'envergadura necessiten els 800 milions?

S'ha d'arranjar, com a urgència, la teulada però hi ha tot un programa d'actuacions necessàries que s'han de fer i que estan plenament definides. Començarem per la teulada i per revisar totes les parts de fusta, amb les

bigues, mirar el seu estat, etcètera. No és començar la casa per la teulada, en aquest cas, però vaja, aquí les obres amb el primer conveni fet, començaran d'un dia a l'altre. És probable que el dia del Mil·lenari ja estiguin treballant.

Les relacions entre l'ajuntament i Santa Maria són bones o són un diàleg de sords?

Jo crec que són molt bones. Jo estic molt content, per exemple, de que quan es va fer un Ple Municipal per parlar de la restauració de Santa Maria, tots els partits polítics van votar conjuntament a favor de la implicació de la institució. Això és molt bo, ningú se'n va desentendre i aquesta unanimitat de cara a la Generalitat és molt bona, demostra unitat.

Passa que l'ajuntament té sobre la taula molts projectes i tothom ve a demanar. La gent, cadascú, defensa allò seu. Per això és important la unanimitat a nivell local, jo crec que si hi ha dificultats o diàlegs de sords, el problema el tindrem amb la Generalitat, no amb l'Ajuntament.

Li fa patir que no arribin els 400 milions promesos?

Es respira per la premsa que ara l'economia anirà cap avall i això fa patir,

'He de presentar la dimissió aquest any, si me l'accepten bé i sinó també'

la veritat, perquè de Madrid cap a Catalunya no vindrà el que ha de venir i de Barcelona als pobles és possible que ens en ressentim.

Últimament política i església estan més mesclats que mai. Com valora el paper de l'església espanyola i el seu enfrontament amb el govern espanyol?

No hi estic gens d'acord amb el que està fent la jerarquia espanyola de l'església. Primer, la política ha provocat l'església, des del govern s'han fet coses que no s'havien de fer però el que passa darrerament, amb la mobilització per la família i tot enfrontament, no hi puc estar d'acord. Ni amb el govern ni amb l'església espanyola, ni la COPE, ni amb res. Aquí hi ha una lluita que voldria mantenir el poder de sempre amb un poder que toca coses que no hauria de tocar. Per exemple el matrimoni entre gais. Sóc de l'opinió que a aquesta gent se l'ha d'estimar i apreciar perquè són germans i és una realitat que existeix i hem d'acceptar, però d'aquí a dir-els-hi matrimoni crec que hi va un gra massa. En la nostra mentalitat un matrimoni és entre un home i una dona, per sempre. Les lleis de l'avortament, per exemple, més del mateix, Espanya som un país d'extremes, anem d'aquí a allà. Està clar que els bisbes es posen nerviosos i fan coses que tampoc aprovo.

Parlem de vostè, com està de salut i ànims? Es veu molt més temps aquí?

De salut tinc la suficient per anar fent de rector de Santa Maria, no me'n sobra però encara anem tirant. No estic valent, però sí suficient. I d'ànims anem prou bé. Jo aquest any faig 75 anys i els capellans a aquesta edat hem de presentar la dimissió al Bisbe. Si me l'accepta, doncs jo encantat de la vida, si em diu que estem malament de capellans i em demana que aguanti un temps més a Mataró, ho faré també de bon grat. El que em digui el Bisbe serà el que faré, no estic casat amb cap parròquia ni amb Santa Maria, no m'he casat mai amb cap dona i amb cap lloc. Quan hagi acabat la meva feina marxaré content.

Com veu Mataró?

És una ciutat pròspera a la que li trobo a faltar alguns valors en el jovent. A Santa Maria no tenim jovent, hi ha poca gent. A la ciutat, en general, i és el que em fa

L'assistència de fidels a Santa Maria és bastant pobre. Per què?

Hi ha diversos motius que expliquen que tinguem tan poca gent. En primer lloc Santa Maria és un lloc inhòspit, fred. Abans hi havia multituds però ara som pocs i no podem ni fer les misses a l'altar central. Jo crec que la primera patxada a Santa Maria és el repartiment per parròquies de Mataró, que és ben desequilibrat. Santa Maria té un terme amb 9.000 habitants i al costat n'hi ha amb 35.000 habitants d'influència. El tècnic que ho va fer va pixar fora de test. A més, hi ha altres coses. Fixa't que per

anar a Santa Maria tothom ha de pujar, els carrers fan pujada. És més pràctic per la gent gran anar a Santa Anna i a Sant Simó, perquè fa pla. Diumenge, l'Hospital és ple quan hi ha missa, és per proximitat. Nosaltres hem passat de tenir l'església plena a fer les misses en altres altars per estar més recollits. Hi ha més coses, a Santa Maria fa fred, a l'hivern i no tenim diners per posar calefacció. Avui en dia, una Basílica com Santa Maria només serveix per grans funerals de ciutat i per Les Santes.

patir en totes les parròquies hi ha poca vida, l'única que tira és Sant Josep. Les altres estem més aviat aturadotes. Jo a Mataró m'hi he sentit estimat.

A Sant Josep hi va molta més gent que a Santa Maria. És per què està de moda?

No crec que sigui la moda. A Sant Josep

han sabut crear un ambient que nosaltres no tenim, més que ser moda crec que gent crida a més gent i allà tenen una dinàmica molt positiva de gent jove, actiu i molta vida. Els tinc sana enveja. Mossèn Jordi Cussó ha fet molt bé la seva feina i el seu encant personal és innegable, jo no en dec tenir pas tant.